

Forfatter: Lange, Julius Henrik

Titel: BREV TIL: Brandes, Georg FRA: Lange, Julius Henrik (1867-09-08)

Citation: Lange, Julius Henrik: "BREV TIL: Brandes, Georg FRA: Lange, Julius Henrik (1867-09-08)", i *Julius Lange - breve fra hans ungdom*, Nordiske, s. 157. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252486-000-shoot-L0022524860000027.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Julius Lange - breve fra hans ungdom

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Zum Rössle. Appenzelld. 8de Sept. 1867.

Kjære Ven! At jeg ikke har hørt et levende Ord fra Dig siden dine Breve til Paris, véd Du, og Du kan maaske slutte Dig til, at jeg heller ikke har hørt et eneste Ord om Dig siden den Tid. Jeg kan naturligvis ikke beklage mig herover, siden jeg ikke engang har skrevet min Adresse til Dig; men jeg begynder rigtignok at længes meget efter at høre din s. 158Røst igjen. Vi har sejlet os en Smule paa Grund her i denne Afkrog af Verden. Jeg kom fra Paris til Zürich omtrent ved den første August, blev der et Par Dage og tog derpaa lidt omkring i det høje Schweiz i Berneroberland. Jeg fortryder ikke denne Tur, den var rig paa mange skjønne Syner; vi nød denne Naturdejlighed i fulde Skaaler. Efter en otte Dages Omflakken og Stigen op og ned ad Bjerger kom vi til Canton Appenzell, hvor vi indlogerede os i denne meget behagelige og ret billige Kro. Vi søgte hertil for at føre et landligt, stille og ikke for dyrt Liv indtil Vejret og Choleraen vilde tillade os at gaa til Italien. Jeg gav mig saa meget at bestille som muligt med en Afhandling om nogle af de franske Kunstnere paa Verdensudstillingen, hvoraf jeg allerede har sendt et Parti ind til Steenstrup, og venter nu paa hans Svar

I Grunden véd jeg ikke til hvem jeg skriver dette Brev; jeg véd ikke saa nøje, hvad Indholdet af G. B. for Øjeblikket er. Det er ikke muligt, at Du skulde befinde Dig paa samme Punkt i aandelig Henseende, som da Du sidst skrev til mig, men hvor Du er henne, har jeg ingen Anelse om. I aandelig Henseende, siger jeg — jeg véd jo ikke engang, hvor Du i legemlig Henseende er henne, og antager det aldeles ikke for givet, at Du nu er i Kjøbenhavn; men der findes vel da i alt Fald dem, som véd det. Du maa ikke i disse Linier læse nogen Fritten s. 159der kommer jo Tider, da man har mere Lyst til at meddele sig, og Tider, da man har mindre Lyst dertil, og derefter maa Ens Venner rette sig. Men jeg nægter ikke, at jeg vilde ønske, jeg her traf Dig i et meddelsomt Øjeblik.

Canton Appenzell er et meget elskværdigt Land, yderst grønt og idyllisk. Det er tillige det mest umiddelbart demokratiske Land, som er i Verden. Statsforfatningen er omtrent som den atheniensiske paa Aristofanes's Tid; dog har Appenzell ikke hidtil udviklet et saa betydeligt aandeligt Liv som Athen. Jeg har her gjort Bekjendtskab med en Doktor, som er en meget elskværdig Mand; han har foræret mig hele Appenzells skrevne Lovgivning, hvilken tilsammentaget godt kunde være trykt paa 2 Ark, ja paa mindre. Her findes derfor heller ingen Jurister. Lykkelige Land!